

آینه

آینه

درک متقابل از واقعیت‌های دنیای اسلام

- صادق خراز**؛ اهدای این قرآن از سوی پوتین

را می‌توان از زاویه دیگری نیز دید. به راستی رئیس‌جمهور روسیه به‌عنوان یک قدرت تأثیرگذار جهانی برای انتقال چه پیامی چنین تحفه‌ای در نظر گرفته است؟ از نگاه صاحب این قلم، رئیس‌جمهور روسیه می‌گوید این قرآن را به نزد رهبر فرهیخته دنیای اسلام آورده‌ام، کسی که ادبیاتش خاص است و در امنیت، قدرت، آرامش و همزیستی با نگاهی جهانی به مفاهیمی ژرف می‌اندیشد. می‌گوید این هدیه را نزد کسی آورده‌ام که او هم مفسر و هم متخصص شناخت مبانی کلامی کلام خدا و کتاب مقدس مسلمانان است. پیام دیگریش به جهان برآشوب امروز است. می‌خواهد بگوید دنیا باید پدیدرد جهان اسلام در ذات خود زندگی مسالمت‌آمیز، همزیستی و درک مشترک را به‌عنوان یک حقیقت پذیرفته‌اند. می‌خواهد بگوید ما در بستر تاریخ هویت جمعی را می‌فهمیم و نباید درک خود را از جهان اسلام محدود به عده‌ای کنیم که هیچ دین و آیینی ندارند و از اسلام تنها نامش را با خود دارند.

پوتین با اهدای این هدیه ارزشمند به دنیای غرب می‌گوید به جای نقشه‌کشیدن برای دنیای اسلام و توسعه مدرسه‌های فکری اسلام‌ستیزی که نتیجه‌اش به ضرر خودتان است، بیایید به درک متقابل از واقعیت‌های دنیای اسلام و دیگر ادیان بپردازید. او چاره حل مشکل و معضل دنیا را در فهم واقعیت‌ها می‌داند. او در پی مذاکره و مباحثه و راه‌حل پیداکردن برای این مشکلات است. روسیه به‌عنوان یک اقدام نمادین قرآن کریم و کتاب مقدس اسلام را نشانه و موبد اعتقاد مسلمانان به همزیستی می‌داند و کسانی که دارای فهم سیاسی هستند، می‌دانند این حرکت پوتین دارای یک پشتوانه فکری و فلسفی عمیق است. اما در این فرصت کمی هم درباره این قرآن بگویم. این قرآن که پوتین به همراه خود آورده یکی از قدیمی‌ترین آثار کتابت مصاحیف شریف تاریخ اسلام است و از دور می‌توان حدس زد چه ارزش والایی دارد. علاوه بر ارزش معنوی بی‌نظیر مصحف شریف این اثر دارای یکی از مهم‌ترین ارزش‌های مادی است. به بررسی عکس‌های منتشرشده از این خط قرآن گمان می‌کنم این اثر قرن سوم کتابت شده است، با شناختی که از نسخ خطی و قرآن‌های کتابت‌شده در قرن سوم هجری یافت‌شده در قرون مختلف دارم، می‌گویم به لحاظ ارزش تاریخی و مادی این مصحف یکی از مهم‌ترین و ارزشمندترین مصاحیف موجود در موزه‌های جهان است. امیدوارم این هدیه آغاز یک فهم جدید از گفتمان بین اسلام، مسیحیت و دیگر ادیان الهی باشد.

آینه

امنیت‌مسئله این است!

● **مهدی محمدی**؛ قطبی و چندپاره‌کردن جامعه، رویارو قراردادن بخش‌های مختلف افکار عمومی، انتقال دستور کارهای بیرونی به محیط سیاسی و رسانه‌ای افکار عمومی و تزریق تئوری به فرایندهای نرعال سیاسی و اجتماعی؛ مقدمات تبدیل انتخاب به چشمه بی‌ثباتی و امنیت‌زدایی از کشور است. اما اصلاح‌طلبان و برخی متحدان‌شان آن را «برنامه رقابت صریح انتخاباتی» می‌نامند. جامعه ایرانی اکنون بهتر از هر زمان دیگری قدر نعمت امنیت را می‌داند. متقابلا به‌طور مستقل می‌توان بحث کرد که برای طرف غربی نیز هیچ چیز به اندازه خارج‌کردن ایران از فاز امنیت استراتژیک – که مدتی است در آن قرار دارد – اهمیت ندارد. اگر بنا باشد انتخابات آینده در ایران به سبب هوی و هوس یک جریان سیاسی که عموما هم درباره حاداندازه خویش و هم درباره توانایی‌ها و ظرفیت‌هایش دچار سوءمحاسبه‌ها می‌جود است، بدل به عرصه‌ای برای امنیت‌زدایی از ایران شود، از هم‌اکنون باید نسبت به تبعات چنین وضعیتی عمیقاً هشدار داد. جریان چپ همچنان نتوانسته است اطمینان‌هایی نسبی فراهم کند که به قواعد بازی سیاست پایمند است. می‌توان روی آن به‌عنوان یک جریان ثبات‌محاسب کرد. تا زمانی که چنین اطمینانی ایجاد نشود، سرمایه عظیم امنیت ایران اسلامی را نباید با توهमत سیاسی هیچ جریانی – به‌ویژه آنها که سابقه فتنه‌گری نیز در کارنامه دارند – سودا کرد. این نقطه آغاز یک طرح‌ریزی انتخاباتی عادلانه است.

کیم یونگ

فراسوی اجلاس!

● **حسین شریعتمداری**؛ این روزها، ناخرسندی توأم با عصبانیت و سراسیمگی جریان لوده را از روابط دوجانبه و حساب‌شده ایران و روسیه به وضوح می‌توان دید. «ترجیع‌بند» این جریان که به‌طور هم‌زمان و هماهنگ از رسانه‌های داخلی تحت امر آنان و رسانه‌های تابلودار دشمنان بیرونی تکرار می‌شود، این است که روسیه قابل اعتماد نیست و احتمال آن که در روابط و معادلات فیما بین عهدشکنی کند وجود دارد؛ که در پاسخ باید گفت؛ آیا آمریکا و سایر کشورهای غربی که برای ورود آنها لحظه‌شماری کرده و فرش قرمز پهن می‌کنید قابل اعتمادند؟ مخصوصاً آن که اولاً، خطوط ارتباطی ایران و روسیه – آن‌گونه که اشاره شد – کاملاً تعریف‌شده است و ثانیاً؛ به قول جریان یادشده – بعدعی و مکر روسیه یک «احتمال» است که در صورت وقوع به آسانی قابل جبران و بازگشت خواهد بود ولی کینه‌توزی آمریکا «احتمال» نیست، بلکه واقعیتی غیرقابل انکار و محسوس و ملموس است.

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

مرتضی مبلغ مطرح کرد:

ائتلاف با اصولگرایان نه مفید است نه شدنی

مرجان توحیدی

عکس: امیرحیدر رشید، شرق

تا فرصت باقی‌مانده به انتخابات، با «مرتضی مبلغ»، از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب و معاون وزیر کشور دولت اصلاحات، درباره فعالیت‌های انتخاباتی اصلاح‌طلبان به گفت‌وگو نشستیم. سازوکار شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان، اقدامات این جریان برای تعیین نامزدها و بستن فهرست‌ها در شهرستان‌ها و البته تهران، از محورهای این گفت‌وگو بود. همچنین درباره احتمال‌های همکاری با اصولگرایان معتدل هم صحبت کردیم. مبلغ دراین باره می‌گوید: «موضوع ائتلاف اصلاح‌طلبان با اصولگرایان، موضوعی نادرست، غیرمفید و ناشدنی است. در کشور، دو جریان اصلی رقیب حضور دارند: اصلاح‌طلبان و اصولگرایان. این دو جریان باید با یکدیگر عادلانه، رقابت کنند. نه ائتلاف». او درعین حال می‌گوید: «اصولگرایان یکی از جریان‌های اصلی این کشور هستند که در مقطعی با جریان‌های افراطی پیوند خوردند، اما اکنون بخشی از آن در حال فاصله‌گرفتن از افراطی‌ها هستند و می‌خواهند به جایگاه واقعی خود برگردند. بعضی از این افراد که مواضع و رفتار مثبت و سازنده‌ای در راستای منافع ملی و مصالح عمومی داشته‌اند (مثل آقای مطهری) اگر کاندیدا بشوند، بعد نیست که اصلاح‌طلبان از حضور چنین افرادی در فهرست خود استقبال کنند». البته درباره استراتژی اصلاح‌طلبان برای فتح کرسی‌های مجلس هم بحث کردیم؛ به گفته مبلغ استراتژی آنها، کسب اکثریت مجلس است. مبلغ درعین حال می‌گوید، رفتار اصلاح‌طلبان به گونه‌ای نیست که اگر چنین اتفاقی رخ نداد یا مجلسی تشکیل شد که اکثریت آن اصلاح‌طلب نیستند، اما از افراد باکفایت و توانایی تشکیل شود، برای آنها پذیرفتنی نباشد. همچنین به گفته مبلغ، اصلاح‌طلبان از وحدت اصولگرایان هیچ نگرانی‌ای ندارند، بلکه از رقابت یک‌طرفه نگران هستند و این نگرانی برای کل کشور است. ماحصل این گفت‌وگو را در پی می‌خوانید:

به شرایط و مقتضیات محلی و منطقه‌ای به وحدت برسند. حتی پیش‌بینی شده که اگر یک حوزه انتخابیه به هردلیلی نتوانست به وحدت و اجماع بر سر نامزد یا نامزدهای واحد برسد، چطور عمل شود. برای این منظور، چند لایه دآوری پیش‌بینی شده است؛ اولاً لایه داور، خود اصلاح‌طلبان منتخب حوزه انتخابیه هستند. لایه دوم، به استان می‌رسد که با سازوکار منطقی، شوراهایی مشخص شده‌اند که وظیفه هماهنگی را برعهده دارند. اگر در این لایه هم کاری صورت نگرفت، تهران ورود و کامل‌الاشکاف دآوری می‌کنند. بنابراین تمرکززدایی کشور رخ داده است. همه با اعتمادبه‌نفس و اتکا به توانمندی‌های خود عمل می‌کنند. در تهران هم به همین صورت خواهد بود. البته چون تهران حساسیت‌های خاصی دارد، هنوز به‌طور ویژه درباره تهران کار خاصی نشده اما در برنامه شورا هست که در زمان مقتضی انجام شود. طبعاً در تهران هم از چنین سازوکاری تبعیت خواهد شد.

آیا سهمیه‌ای برای احزاب مشخص شده است؟ مثلاً محسن هاشمی در جایی گفته سهم کارگزاران پنج نفر است و از این دست...
درباره سهمیه احزاب و اینکه چه سهمیه‌ای از کدام جریان باشد، هیچ بحثی نشده است. اصولاً چنین چیزی هم نخواهد بود. این راهبرد اقتصادی است؛ اولیین اقتضای این است که هیچ‌کس سهم‌خواهی نکند. این به این معنی نیست که کسی نامزد خود را معرفی نکند. طبعاً همه شخصیت‌ها و جریان‌ها نامزد معرفی می‌کنند. اما لازمه‌اش این است که سهم‌خواهی نشود. ضمن اینکه همه در آن فعال هستند و نامزدهای خود را مطرح می‌کنند. هیچ‌کس هم سهم‌خواهی قطعی نمی‌کند و همه نهایتاً تسلیم سازوکار عقلایی و منطقی که مورد پذیرش همگان می‌شود، می‌شوند. این سازوکار است که مشخص می‌کند در نهایت چه فهرستی آماده شود. ممکن است این‌روزها در رسانه‌ها، افرادی خود یا نامزد احتمالی جریانی را معرفی کنند، این به معنی فعالیت احزاب و گروه‌هاست. درهیچ‌جا نوشته نشده که سهمیه احزاب یا فلان شخصیت چقدر باید باشد. همه نامزدهایی که (احزاب، گروه‌ها، شخصیت‌ها) خودشان را معرفی می‌کنند، همه در سبدی جمع خواهد شد و در درون این سبد، سازوکار عقل جمعی و عقلایی که به آن اشاره کردم، آنها را بررسی خواهد کرد و از بین همه آنها ۳۰ نفر را انتخاب می‌کند. این ۳۰ نفر فهرستی نهایی را تشکیل می‌دهند. همه به این ملتزم هستند که پس از جداگانه نزنند. روند طوری است که اگر کسی هم ساز جدگانه نزنند، به خاطر مقبولیت ایشان در بین نخواهد داشت. حتی به عنوان کسی که در یک امر ملی مسئله و اختلال ایجاد می‌کند، تلقی می‌شود.

توجه گزارش‌دهی به چه صورتی است؟

وظیفه‌ای که محوریت اصلاحات برای خودشان قائل هستند، این است که سعی کنند بین اصلاح‌طلبان وحدت ایجاد شود. به خاطر مقبولیت ایشان در بین اصلاح‌طلبان، هرجا مشکلی برای وحدت اصلاح‌طلبان ایجاد شده با سازوکاری توسط ایشان حل‌وفصل شده است.
فرصت باقی‌مانده به انتخابات، با «مرتضی مبلغ»، از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب و معاون وزیر کشور دولت اصلاحات، درباره فعالیت‌های انتخاباتی اصلاح‌طلبان به گفت‌وگو نشستیم.
سازوکار شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان، اقدامات این جریان برای تعیین نامزدها و بستن فهرست‌ها در شهرستان‌ها و البته تهران، از محورهای این گفت‌وگو بود. همچنین درباره احتمال‌های همکاری با اصولگرایان معتدل هم صحبت کردیم. مبلغ دراین باره می‌گوید: «موضوع ائتلاف اصلاح‌طلبان با اصولگرایان، موضوعی نادرست، غیرمفید و ناشدنی است. در کشور، دو جریان اصلی رقیب حضور دارند، این دو جریان باید با یکدیگر عادلانه، رقابت کنند. نه ائتلاف». او درعین حال می‌گوید، رفتار اصلاح‌طلبان به گونه‌ای نیست که اگر چنین اتفاقی رخ نداد یا مجلسی تشکیل شد که اکثریت آن اصلاح‌طلب نیستند، اما از افراد باکفایت و توانایی تشکیل شود، برای آنها پذیرفتنی نباشد. همچنین به گفته مبلغ، اصلاح‌طلبان از وحدت اصولگرایان هیچ نگرانی‌ای ندارند، بلکه از رقابت یک‌طرفه نگران هستند و این نگرانی برای کل کشور است. ماحصل این گفت‌وگو را در پی می‌خوانید:

به شرایط و مقتضیات محلی و منطقه‌ای به وحدت برسند. حتی پیش‌بینی شده که اگر یک حوزه انتخابیه به هردلیلی نتوانست به وحدت و اجماع بر سر نامزد یا نامزدهای واحد برسد، چطور عمل شود. برای این منظور، چند لایه دآوری پیش‌بینی شده است؛ اولاً لایه داور، خود اصلاح‌طلبان منتخب حوزه انتخابیه هستند. لایه دوم، به استان می‌رسد که با سازوکار منطقی، شوراهایی مشخص شده‌اند که وظیفه هماهنگی را برعهده دارند. اگر در این لایه هم کاری صورت نگرفت، تهران ورود و کامل‌الاشکاف دآوری می‌کنند. بنابراین تمرکززدایی کشور رخ داده است. همه با اعتمادبه‌نفس و اتکا به توانمندی‌های خود عمل می‌کنند. در تهران هم به همین صورت خواهد بود. البته چون تهران حساسیت‌های خاصی دارد، هنوز به‌طور ویژه درباره تهران کار خاصی نشده اما در برنامه شورا هست که در زمان مقتضی انجام شود. طبعاً در تهران هم از چنین سازوکاری تبعیت خواهد شد.

آیا سهمیه‌ای برای احزاب مشخص شده است؟ مثلاً محسن هاشمی در جایی گفته سهم کارگزاران پنج نفر است و از این دست...
درباره سهمیه احزاب و اینکه چه سهمیه‌ای از کدام جریان باشد، هیچ بحثی نشده است. اصولاً چنین چیزی هم نخواهد بود. این راهبرد اقتصادی است؛ اولیین اقتضای این است که هیچ‌کس سهم‌خواهی نکند. این به این معنی نیست که کسی نامزد خود را معرفی نکند. طبعاً همه شخصیت‌ها و جریان‌ها نامزد معرفی می‌کنند. اما لازمه‌اش این است که سهم‌خواهی نشود. ضمن اینکه همه در آن فعال هستند و نامزدهای خود را مطرح می‌کنند. هیچ‌کس هم سهم‌خواهی قطعی نمی‌کند و همه نهایتاً تسلیم سازوکار عقلایی و منطقی که مورد پذیرش همگان می‌شود، می‌شوند. این سازوکار است که مشخص می‌کند در نهایت چه فهرستی آماده شود. ممکن است این‌روزها در رسانه‌ها، افرادی خود یا نامزد احتمالی جریانی را معرفی کنند، این به معنی فعالیت احزاب و گروه‌هاست. درهیچ‌جا نوشته نشده که سهمیه احزاب یا فلان شخصیت چقدر باید باشد. همه نامزدهایی که (احزاب، گروه‌ها، شخصیت‌ها) خودشان را معرفی می‌کنند، همه در سبدی جمع خواهد شد و در درون این سبد، سازوکار عقل جمعی و عقلایی که به آن اشاره کردم، آنها را بررسی خواهد کرد و از بین همه آنها ۳۰ نفر را انتخاب می‌کند. این ۳۰ نفر فهرستی نهایی را تشکیل می‌دهند. همه به این ملتزم هستند که پس از جداگانه نزنند. روند طوری است که اگر کسی هم ساز جدگانه نزنند، به خاطر مقبولیت ایشان در بین نخواهد داشت. حتی به عنوان کسی که در یک امر ملی مسئله و اختلال ایجاد می‌کند، تلقی می‌شود.

توجه گزارش‌دهی به چه صورتی است؟

وظیفه‌ای که محوریت اصلاحات برای خودشان قائل هستند، این است که سعی کنند بین اصلاح‌طلبان وحدت ایجاد شود. به خاطر مقبولیت ایشان در بین اصلاح‌طلبان، هرجا مشکلی برای وحدت اصلاح‌طلبان ایجاد شده با سازوکاری توسط ایشان حل‌وفصل شده است.

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه